

200700299/1.

Datum uitspraak: 11 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/1856 van de rechtbank
's-Gravenhage van 7 december 2006 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 juli 2005, voor zover thans van belang, heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) (hierna:) een bestuurlijke boete opgelegd wegens overtreding van artikel 2, eerste lid, van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: de Wav).

Bij besluit van 23 januari 2006 heeft de staatssecretaris, voor zover thans van belang, het daartegen door gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 december 2006, verzonden op 8 december 2006, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het daartegen door ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuwe beslissing op het bezwaar neemt. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 11 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 februari 2007 heeft van antwoord gediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 24 mei 2007, waar de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (hierna: de minister), vertegenwoordigd door mr. M. Hokke en mr. M.J.H. Grandiek, beiden werkzaam bij het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, en bijgestaan door mr. M.S. Swager, advocaat te Haarlem, zijn verschenen. Voorts is ter zitting gehoord E.J. van Dijk.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 1, eerste lid, aanhef, onderdeel b en onder 2*, van de Wav, wordt onder werkgever verstaan de natuurlijke persoon die een ander huishoudelijke of persoonlijke diensten laat verrichten.

Ingevolge artikel 2, eerste lid, is het een werkgever verboden een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning.

Ingevolge artikel 18, voor zover thans van belang, wordt het niet naleven van artikel 2, eerste lid, als beboetbaar feit aangemerkt.

Ingevolge artikel 19a, eerste lid, legt een daartoe door de minister aangewezen, onder hem ressorterende ambtenaar namens hem de boete op aan degene op wie de verplichtingen rusten, welke voortvloeien uit deze wet, voor zover het niet naleven daarvan is aangeduid als een beboetbaar feit.

Ingevolge artikel 19d, eerste lid, aanhef en onder a, is de hoogte van de boete, die voor een beboetbaar feit kan worden opgelegd, indien begaan door een natuurlijk persoon, gelijk aan de geldsom van ten hoogste € 11.250.

Ingevolge artikel 19d, derde lid, stelt de minister beleidsregels vast

waarin de boetebedragen voor de beboetbare feiten worden vastgesteld.

Volgens beleidsregel 1 van de Beleidsregels boeteoplegging Wav, zoals die ten tijde van belang luiden (hierna: de beleidsregels), wordt bij de berekening van een boete, als bedoeld in artikel 19a, eerste lid, voor alle beboetbare feiten als uitgangspunt gehanteerd de normbedragen die zijn neergelegd in de 'Tarieflijst boetenormbedragen bestuurlijke boete Wav' (hierna: de Tarieflijst), die als bijlage bij de beleidsregels is gevoegd.

Volgens beleidsregel 2 wordt voor de werkgever als natuurlijk persoon bij een gedraging in strijd met artikel 2, eerste lid, als uitgangspunt voor de berekening van de op te leggen boete 0,5 maal het boetenormbedrag gehanteerd.

Volgens de Tarieflijst is het boetenormbedrag voor overtreding van artikel 2, eerste lid, op € 8.000 gesteld.

2.2. Niet in geschil is dat twee Poolse vreemdelingen ten dienste van [redacted], door tussenkomst van schildersbedrijf [redacted] (hierna: [redacted]), arbeid, bestaande uit schilderwerkzaamheden aan zijn woonhuis, hebben verricht, zodat [redacted] als werkgever in de zin van de Wav is aan te merken. Voorts staat vast dat de tewerkstelling zonder tewerkstellingsvergunning heeft plaatsgevonden, zodat [redacted] in strijd met artikel 2, eerste lid, van de Wav, heeft gehandeld. Nu het hoger-beroepschrift zich niet richt tegen hetgeen de rechtbank op pagina 4, eerste en tweede tekstblok, van de aangevallen uitspraak heeft overwogen, moet voorts van die vaststelling van feiten en omstandigheden worden uitgegaan.

2.3. De staatssecretaris betoogt dat de rechtbank ten onrechte de door [redacted] overgelegde factuur van [redacted] (hierna: [redacted]) van 30 mei 2005 in haar beoordeling heeft betrokken, nu deze eerst bij schrijven van 21 november 2006 in het geding is gebracht en dit strijd met de goede procesorde oplevert, gelet op de behandeling ter zitting slechts twee dagen nadien. De rechtbank heeft dit stuk op oneigenlijke gronden in de beoordeling betrokken, nu het verweerschrift niet eerst op 17 november 2006 doch reeds op 20 september 2006 naar de rechtbank was verzonden, aldus de staatssecretaris.

2.3.1. Ingevolge artikel 8:58, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), kunnen partijen tot tien dagen voor de zitting nadere stukken indienen. Indien een stuk niet binnen de daarvoor gestelde termijn is ingediend, is het – zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 27 mei 2004 in zaak nos. 200403247/1 en 200403249/1; ter voorlichting van partijen aangehecht) – aan de rechtbank om te beslissen of de goede procesorde zich ertegen verzet dat het desbetreffende stuk bij de beoordeling van het bij haar bestreden besluit wordt betrokken.

De rechtbank heeft ter zake overwogen dat de gemachtigde van [redacted] heeft aangevoerd slechts enkele dagen voor de zittingsdatum een afschrift van het verweerschrift te hebben ontvangen en hierdoor

onvoldoende in staat te zijn geweest hierop tijdig te kunnen reageren en dat zij hierin aanleiding ziet toe te staan de factuur van [redacted] alsnog in het geding te brengen.

Vaststaat dat het verweerschrift reeds op 21 september 2006 bij de rechtbank is ingekomen. Dit laat evenwel onverlet dat de rechtbank – in weerwil van het bepaalde in artikel 8:39, eerste lid, van de Awb – eerst op 17 november 2006 voor doorzending naar de gemachtigde van [redacted] zorg heeft gedragen.

Nu de gestelde marktconformiteit van de offerte van [redacted] reeds onderwerp van geschil was en de overgelegde factuur van [redacted] ter ondersteuning van dit standpunt diende, was de staatssecretaris door de late indiening hiervan niet in zijn belangen geschaad.

Gelet op het vorenstaande en de beoordelingsruimte die de rechtbank in deze toekomt, bestaat geen grond voor het oordeel dat de rechtbank door voormeld stuk in de beoordeling te betrekken, heeft gehandeld in strijd met de goede procesorde.

Het betoog faalt.

2.4. De staatssecretaris klaagt evenwel terecht dat de rechtbank ten onrechte op grond van voormelde factuur heeft overwogen dat niet kan worden gesteld dat de onderhavige werkzaamheden niet voor een marktconforme prijs zijn verricht, nu in deze factuur niet nader is gespecificeerd waaruit de verrichte werkzaamheden bestaan. De enkele door [redacted] ter zitting bij de rechtbank gedane mededeling dat het dezelfde werkzaamheden betrof als destijds overeengekomen met [redacted], is hiertoe niet voldoende. Op basis van voormelde factuur kan de marktconformiteit van de offerte van [redacted] derhalve niet worden vastgesteld.

2.5. De staatssecretaris betoogt voorts dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de verwijtbaarheid van [redacted] onvoldoende is komen vast te staan om de opgelegde sanctie te kunnen dragen. [redacted] heeft niet alles gedaan wat in redelijkheid van hem mag worden verwacht om de geconstateerde overtreding te voorkomen; sterker: deze is hem volledig te verwijten, aldus de staatssecretaris.

2.5.1. Uit de verklaring van [redacted] van 12 april 2005, die behoort bij het op ambtseed, respectievelijk ambtsbelofte door inspecteurs van de Arbeidsinspectie opgemaakte rapport van 12 mei 2005 blijkt dat hij heeft verklaard dat [redacted] hem had medegedeeld dat hij een paar goedkope mannetjes had die voor hem werkten en dat dit [redacted] niets uitmaakte zolang het werk maar werd gedaan.

In voormelde uitlating van [redacted] had [redacted] aanleiding moeten zien nadere informatie ter zake te vragen. Ook had het op zijn weg gelegen concrete afspraken te maken over de aanvangsdatum en de uitvoering van de werkzaamheden. Door dit na te laten heeft hij het risico aanvaard dat, zonder dat hij dat tevoren kon controleren, een ander dan [redacted] de arbeid zou verrichten. Hij heeft derhalve niet de maximale van hem te vergen zorg betracht ter voorkoming van de overtreding.

Voorts kan, zoals de staatssecretaris in het hoger-beroepschrift heeft gesteld, een zeer beperkte mate van verwijtbaarheid aanleiding geven

de opgelegde boete te matigen. De hiervoor geschetste omstandigheden leveren echter niet een zodanig beperkte mate van verwijtbaarheid op, dat hierin aanleiding dient te worden gezien de opgelegde boete te matigen.

De rechtbank heeft derhalve ten onrechte overwogen dat de verwijtbaarheid van [redacted] onvoldoende is komen vast te staan om de opgelegde sanctie te kunnen dragen.

Het betoog slaagt.

2.6. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.6.1. Het betoog dat de Wav mogelijk niet in overeenstemming is met EG-regelgeving, nu de Europese Commissie een onderzoek heeft ingesteld naar de geoorlooftheid van het onderscheid dat Nederland maakt tussen werknemers uit de verschillende lidstaten, faalt reeds omdat [redacted] niet heeft geconcretiseerd welke Europese regelgeving mogelijk in het geding zou zijn en waarom de Wav hiermee niet in overeenstemming zou zijn. Dat ten tijde van belang reeds bekend was dat op termijn ook werknemers uit Polen onder de werkingssfeer van het vrij verkeer van werknemers zouden vallen, leidt evenmin tot de conclusie dat toepassing van de Wav in dit geval in strijd zou zijn met EG-regelgeving.

2.6.2. Voorts betoogt [redacted] dat het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel zijn geschonden doordat in zijn procedure de verklaring en de beslissing in de zaak van [redacted] niet zijn meegewogen. Dit betoog kan evenmin worden gevolgd, nu de voor [redacted] zaak relevante omstandigheden zijn meegewogen. Immers, de door [redacted] met [redacted] gemaakte afspraken zijn in de beoordeling betrokken. [redacted] heeft in zijn eerder vermelde verklaring van 12 april 2005 over deze afspraken verklaard.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 21 maart 2007 in zaak no. 200606955/1; JV 2007/184) kunnen ingevolge artikel 1, eerste lid, onderdeel b, onder 1°, van de Wav, verschillende personen dezelfde vreemdceling dezelfde arbeid laten verrichten en derhalve als werkgever worden aangemerkt en kan aan elk van hen, ingevolge artikel 2, in samenhang met de artikelen 18 en 19a, eerste lid, van de Wav, een boete worden opgelegd, indien geen van hen over een voor de desbetreffende arbeid geldige tewerkstellingsvergunning beschikt. Dat tevens aan [redacted], een boete is opgelegd, laat de mogelijkheid [redacted] een boete op te leggen derhalve onverlet. Dat geldt evenzeer voor de hoogte van de op te leggen boete. De beslissing in de zaak van [redacted] is in deze dan ook niet relevant. Van een gebrek ten aanzien van de motivering dan wel de zorgvuldigheid van het bij de rechtbank bestreden besluit is, gezien het vorenstaande, geen sprake.

2.6.3. De Afdeling zal het inleidend beroep van [redacted] alsnog ongegrond verklaren.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 7 december 2006 in zaak no. AWB 06/1856;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Voorzitter

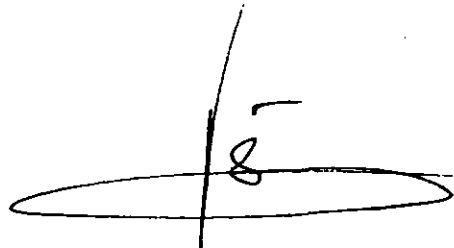
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juli 2007

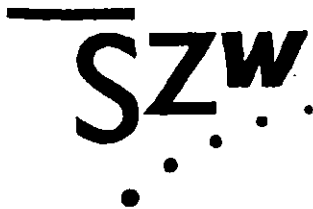
32-510.

Verzonden: **11 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postbus 11563
2502 AN Den Haag
Telefoon (070) 333 44 44
Telefax (070) 333 40 02
www.arbeidsinspectie.szw.nc.c. Köster advocaten
t.a.v. mr. M.S. Swager
Postbus 5287
2000 CG HAARLEMUw brief
21 juli 2005Ons kenmerk
AI/JZ/2006/1183Doorkiesnummer
(070) 333 5190Onderwerp
Beslissing op bezwaarDatum
23 JAN. 2006 Contactpersoon
mr. Grandiek

Geachte heer Bierman,

Bij brief van 21 juli 2005 heeft mr. J. Koekkoek namens u bezwaar aangetekend tegen de beschikking van 12 juli 2005, kenmerk 070501456/03.

A. De feiten

Op 29 maart 2005 werd het pand gelegen aan de [ ] te [ ] welk pand in uw bezit is, bezocht door enkele inspecteurs van de Arbeidsinspectie in verband met een controle in het kader van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Wav). Tijdens deze controle werden bij u twee personen aangetroffen die schilderwerkzaamheden aan de woning verrichtten. Het betroffen de heer [ ] en de heer [ ]

Osinski, beiden met de Poolse nationaliteit. Deze personen bleken vreemdelingen in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) te zijn, zodat u voor hen in het bezit diende te zijn van tewerkstellingsvergunningen. U beschikte echter niet over deze vergunningen. De inspecteurs constateerden derhalve overtreding van artikel 2, eerste lid, Wav.

Daarnaast beschikte u van beide vreemdelingen die te werk waren gesteld door tussenkomst van de heer [ ] niet over afschriften van een geldig identiteitsdocument. Derhalve constateerden de inspecteurs overtreding van artikel 15, tweede en derde lid, Wav.

Met de kennisgeving van 17 juni 2005 bent u op de hoogte gesteld van het voornemen u een bestuurlijke boete op te leggen. Hierop heeft u op 21 juni 2005 uw schriftelijke zienswijze kenbaar gemaakt.

Bij beschikking van 12 juli 2005 is u een bestuurlijke boete opgelegd van € 11.000,- wegens twee overtredingen van artikel 2, eerste lid, Wav en twee overtredingen van artikel 15, tweede en derde lid, Wav. Namens u heeft mr. Koekkoek u hiertegen gedateerd 21 juli 2005, derhalve tijdig, bezwaar ingediend, welk bezwaar op 18 augustus 2005 met de inhoudelijke gronden aangevuld is.

Op 19 augustus heeft mr. Swager namens u de rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen. Bij uitspraak van 06 oktober 2005 heeft de rechtbank 's-Gravenhage dit verzoek afgewezen.

B. Het bezwaarschrift

U voert, samengevat, het volgende bezwaar aan:

- er is sprake van afwezigheid van alle schuld nu het uw bedoeling was dat de heer voor u de betreffende schilderwerkzaamheden zou gaan verrichten. Dat de heer de twee Poolse arbeiders zou laten werken was bij u niet eerder bekend dan na de constatering van het beboetbare feit;
- u heeft niet aan uw controleverplichtingen kunnen voldoen omdat u niet op de hoogte was van het feit dat men begonnen was met de werkzaamheden;
- het besluit is niet deugdelijk gemotiveerd nu hierin wordt uitgegaan van een verplichting aan uw zijde om de Wav te kennen, terwijl er voor u geen aanleiding bestond zich in de Wav te verdiepen omdat het niet in uw bedoeling lag vreemdelingen tewerk te stellen;
- er is sprake van strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel omdat geen rekening is gehouden met de bijzonderheden van het geval. U wist niet van de Poolse arbeiders en deze Poolse schilders kenden u noch uw echtgenote;
- de hoogte van de boete is in strijd met het evenredigheidsbeginsel;
- in de wet is onterecht niet voorzien in een situatie als die van u, te weten een natuurlijke persoon die een derde opdracht geeft tot het verrichten van werkzaamheden;
- u meent ten onrechte geen inzage te hebben gekregen in de beschikking waarin aan de heer een boete is opgelegd.

C. Wettelijk kader

Artikel 2, eerste lid, Wav bepaalt dat het een werkgever verboden is een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning.

Conform het tweede lid van dit artikel is dit verbod niet van toepassing met betrekking tot de vreemdeling ten aanzien van wie tevens een ander als werkgever optreedt, indien die ander beschikt over een voor de desbetreffende arbeid geldige tewerkstellingsvergunning.

Artikel 15, tweede lid, Wav bepaalt dat de werkgever bij wie de feitelijke arbeid wordt verricht de identiteit van de vreemdeling vaststelt aan de hand van een afschrift van het document bedoeld in artikel 1 eerste lid, onder 1° tot en met 3° van de Wet op de identificatieplicht, welk afschrift deze werkgever bij aanvang van de werkzaamheden heeft ontvangen van de werkgever bij wie niet de feitelijke arbeid wordt verricht. Lid 3 van dit artikel schrijft voor dat de werkgever bij wie de feitelijke arbeid wordt verricht voornoemd afschrift bewaart tot tenminste vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de arbeid door de vreemdeling is beëindigd.

Artikel 1, eerste lid, aanhef en sub b onder 2° Wav bepaalt dat een werkgever is de natuurlijke persoon die een ander huishoudelijke of persoonlijke diensten laat verrichten. Lid 1 aanhef en sub c van dit artikel bepaalt dat onder een vreemdeling wordt verstaan hetgeen daaronder wordt verstaan in de Vw 2000.

In artikel 1 onder g Vw 2000 is bepaald dat onder vreemdeling wordt verstaan ieder die de Nederlandse nationaliteit niet bezit en niet op grond van een wettelijke bepaling als Nederlander moet worden behandeld.

In artikel 18 Wav is overtreding van artikel 2 Wav als beboetbaar feit aangemerkt.

Op grond van de Beleidsregels boeteoplegging Wet arbeid vreemdelingen (hierna: de Beleidsregels), beleidsregel 1 en 2 en de bijlage daarbij, bedraagt de bestuurlijke boete voor een natuurlijk persoon € 4.000,- per overtreding van artikel 2, eerste lid, Wav en € 1.500,- per overtreding van artikel 15, tweede en derde lid, Wav.

D. Het horen

Gelet op artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht bent u in de gelegenheid gesteld het bezwaarschrift toe te lichten tijdens een hoorzitting. Op 14 december 2005 vond een hoorzitting plaats. Het verslag van deze hoorzitting is als bijlage bij deze beschikking gevoegd.

E. Overwegingen

Vast staat dat de vreemdelingen, de heer _____ en de heer _____ beiden met de Poolse nationaliteit, bij u werkzaamheden verricht hebben. Zij waren doende met schilderwerkzaamheden aan uw woning. Deze werkzaamheden werden uitgevoerd in opdracht van de heer _____ die u ingehuurd had voor deze schilderwerkzaamheden. Ook staat vast dat het hier om vreemdelingen in de zin van de Vw 2000 gaat en dat voor hen tewerkstellingsvergunningen waren verstrekt aan u noch aan de heer _____. Ik kom tot de conclusie dat sprake is van twee overtredingen van artikel 2, eerste lid, Wav nu aan alle bestanddelen van dit artikel wordt voldaan. De overtredingen zijn u toerekenbaar.

Zowel de werkzaamheden als de opdracht die u aan de heer _____ gegeven heeft worden door u niet ontkend. De Poolse arbeiders hebben verklaard via de heer _____ de werkzaamheden uit te voeren. Gezien het ruime werkgeversbegrip in de Wav zijn zowel de heer _____ als uzelf aan te merken als werkgever. Immers, u heeft een ander huishoudelijke of persoonlijke diensten laten verrichten, waarmee u onder het werkgeversbegrip van artikel 1, aanhef en sub b onder 2° Wav valt.

U stelt dat het uw bedoeling niet was dat de twee Poolse arbeiders de werkzaamheden zouden gaan verrichten, dat u hier niet van op de hoogte was en dat u derhalve de Wav niet behoefde te kennen. Ik begrijp dat u hiermee een beroep doet op het ontbreken van verwijtbaarheid. Verwijtbaarheid is geen bestanddeel van de bepalingen die het opleggen van een boete voorschrijven. In beginsel hoeft verwijtbaarheid dan ook niet te worden aangetoond en kan een boete opgelegd worden als vaststaat dat de artikelen 2 en 15 Wav overtreden zijn. Echter, bij het bepalen van de hoogte van de boete vereist de evenredigheidsbeoordeling dat de verwijtbaarheid van het beboetbare feit in de besluitvorming betrokken wordt. Bij het volledig ontbreken van de verwijtbaarheid kan een boete niet opgelegd worden en verder kan een zeer beperkte mate van verwijtbaarheid een grond zijn de boete te matigen. Er is sprake van het ontbreken van verwijtbaarheid als de werkgever er alles aan gedaan heeft wat in redelijkheid van hem verwacht mag worden om de overtreding te voorkomen.

Wat de verwijtbaarheid betreft, overweeg ik het volgende.

U was er van op de hoogte dat de heer _____ een aantal mensen had die voor hem werkten. U heeft niet de afspraak met de heer _____ gemaakt dat het hem niet toegestaan was zich te laten assisteren dan wel vervangen door mensen die voor hem werkten, zoals uiteindelijk ook gebeurd is. Door niet te verhinderen dat anderen dan de heer _____ de schilderwerkzaamheden zouden uitvoeren, heeft u een risico genomen. Hieruit volgt dat u er niet alles aan gedaan heeft om de onderhavige overtredingen te voorkomen. Dat u zich niet in de Wav verdiept heeft omdat u hiertoe geen reden zag, komt voor uw eigen rekening. De overtredingen zijn u derhalve verwijtbaar. Tevens volgt hieruit dat geen sprake is van strijd met het motiveringsbeginsel.

U stelt dat sprake is van strijd met het zorgvuldigheids- en evenredigheidsbeginsel nu geen rekening zou zijn gehouden met de omstandigheden van het geval en u van mening bent dat de boete te hoog is.

Het boetebedrag is berekend conform de hiertoe opgestelde Beleidsregels. Hiermee wordt voldaan aan het evenredigheidsbeginsel zoals opgenomen in artikel 3:4, tweede lid, Awb. Artikel 4:82 Awb biedt mij de mogelijkheid ter motivering van een besluit te verwijzen naar een vaste gedragslijn voor zover deze is neergelegd in een beleidsregel. Nu ik mijn vaste gedragslijn met betrekking tot de berekening van boetes neergelegd heb ik in de Beleidsregels, heb ik te dien aanzien de motivering kunnen beperken tot verwijzing naar deze Beleidsregels. Hiermee heb ik inhoud gegeven aan de mij geboden beleidsruimte. De boetebedragen zijn niet onevenredig, nu zij afgestemd zijn op de beboetwaardigheid van de overtreding. De doelstelling van de Wav is illegale tewerkstelling te voorkomen en te ontmoedigen. Met een hoge boete worden de verstoorte concurrentieverhoudingen door het inzetten van goedkope arbeidskrachten, recht gezet. Dat u geen voordeel zou hebben gehad bij de inzet van de Poolse arbeiders is onvoldoende gebleken, nu de offerte van ongeveer 50% bedroeg van de offerte van andere schildersbedrijven en hij ook nog vijf jaar garantie bood. De beschikking is derhalve zorgvuldig tot stand gekomen.

Afwijking van de Beleidsregels is geboden als de toepassing voor u gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zouden zijn in verhouding tot de met de Beleidsregels te dienen doelen. In dat geval geeft artikel 4:84 Awb aan dat van de Beleidsregels moet worden afgeweken. Bij bijzondere omstandigheden gaat het om individuele omstandigheden met een uitzonderlijk karakter. Gesteld noch gebleken is echter van bijzondere omstandigheden die mij op grond van artikel 4:84 Awb noodzaken tot afwijking van mijn beleid. De onbekendheid met de aanwezigheid van de twee Poolse arbeiders vormt geen reden de boete te matigen of in te trekken. Ook het feit dat u in de veronderstelling verkeerde dat een redelijke prijs betaald werd is hiertoe geen reden. Immers, hieruit blijkt niet van evidente bijzondere omstandigheden met een zeer uitzonderlijk karakter.

Ik kom tot de conclusie dat terecht een boete is opgelegd van € 8.000,- wegens twee overtredingen van artikel 2, eerste lid, Wav.

Na het opleggen van de boete voor de twee overtredingen van artikel 15, tweede en derde lid, Wav is het beleid met betrekking tot overtreding van artikel 15 Wav door particulieren, gewijzigd. Dit heeft ertoe geleid dat voor deze overtredingen geen boetes meer zullen worden opgelegd. Nu deze beleidswijziging zich heeft voorgedaan vóór de beslissing op uw bezwaar, dient deze wijziging in uw voordeel uitgelegd te worden.

Dit houdt in dat de boete van € 3.000,- voor de twee overtredingen van artikel 15, tweede en derde lid, Wav zal worden ingetrokken.

Ten aanzien van uw bezwaar tegen het feit dat u geen inzage is gegeven in de beslissing die ten aanzien van de heer _____ genomen is, overweeg ik het volgende.

U heeft inzage gehad in alle stukken die relevant zijn in uw zaak. In verband met uw verzoek om een voorlopige voorziening zijn alle stukken naar de rechtbank verstuurd. U heeft een afschrift van deze stukken gehad, zodat ook de stukken die u niet reeds ontvangen had, in uw bezit zijn gekomen. De beslissing op bezwaar is op basis van deze stukken tot stand gekomen. De boetebeschikking ten aanzien van de heer _____ is hierbij niet meegenomen, zodat u geen informatie onthouden is door die beschikking niet ter inzage te verstrekken. Evenmin wordt uw beschikking aan de heer _____ ter inzage verstrekt.

Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die aanleiding geven de boete anderszins te matigen of in te trekken.

F. Beslissing

Gezien uw bezwaren, de bestreden beschikking, de stukken, de hoorzitting en de vigerende regelgeving ben ik tot de volgende beslissing gekomen.

Het bezwaarschrift geeft aanleiding de opgelegde boete te herzien dan wel het bestreden besluit gedeeltelijk in te trekken.

Gelet op het voorgaande verklaar ik uw bezwaarschrift deels gegrond. Dit betekent dat de beschikking van 12 juli 2005 als volgt gewijzigd wordt:

“De werkgever liet vreemdelingen in Nederland arbeid verrichten zonder tewerkstellingsvergunning, aldus zijnde een overtreding van artikel 2, eerste lid, van de Wet arbeid vreemdelingen, aangewezen als beboetbaar feit van dezelfde wet.”

Voor wat betreft de terugbetaling van het eventueel reeds ten onrechte geïnde bedrag van € 3.000,- voor de overtredingen van artikel 15 Wav, vermeerderd met de wettelijke rente, ontvangt u een beschikking van de Directie Gemeenschappelijke Organisatie Bedrijfsvoering van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Ik verzoek u in verband daarmee schriftelijk te berichten op welke rekening het bedrag kan worden gestort.

Hoogachtend,
De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,
namens deze,
Algemeen Directeur van de Arbeidsinspectie,

(dr. J.J.M. Uijlenbroek)

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
derde afdeling, enkelvoudige kamer

Reg. nr. AWB 06/1856 WET

UITSPRAAK
als bedoeld in artikel 8:77
van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Uitspraak in het geding tussen

wonende te _____, eiser,

en

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, verweerder.

Ontstaan en loop van het geding

1. Bij besluit van 12 juli 2005 heeft verweerder aan eiser een boete opgelegd wegens overtreding van de artikelen 2, eerste lid, en 15, tweede lid, van de Wet arbeid vreemdelingen (Wav). Eiser heeft tegen dit besluit bij brief van 21 juli 2005 bezwaar gemaakt. Bij besluit van 23 januari 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiser deels gegrond verklaard en de opgelegde boete herzien.

2. Tegen dit besluit heeft eiser bij brief van 3 maart 2006, ingekomen bij de rechtbank op 6 maart 2006, beroep ingesteld. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

3. De zaak is op 23 november 2006 ter zitting behandeld. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door mr. M.S. Swager, advocaat. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. R.V.G. van Leeuwarden, ambtenaar ten departemente.

Motivering

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. De arbeidsinspectie heeft op 29 maart 2005 vastgesteld dat aan de woning van eiser door twee vreemdelingen, zonder tewerkstellingsvergunning, schilderwerkzaamheden werden verricht en dat daarbij de artikelen 2, eerste lid, en 15, tweede lid, Wav werden overtreden. Verweerder heeft eiser een boete ten bedrage van € 11.000,- opgelegd. Verweerder heeft in het bestreden besluit geconcludeerd dat de overtreding van dit wetsartikel eiser verwijtbaar is, doch dat aanleiding bestaat voornoemd besluit deels te wijzigen voor wat betreft de overtreding van artikel 15, tweede lid, Wav en de boete te herzien en vast te stellen op € 8.000,-.

3. Eiser heeft in beroep - samengevat - aangevoerd dat hem ten onrechte een boete is opgelegd. Hij geeft dat hem niet te verwijten valt dat de heer in tegenstelling tot hetgeen met hem was afgesproken anderen liet schilderen. Eiser stelt dat uit de informatie op de website van de arbeidsinspectie niet blijkt hoe ver de onderzoeksplicht van de burger gaat, doch dat alleen wordt uitgelegd wanneer iemand als werkgever in de zin van de Wav wordt aangemerkt. Voorts is eiser van mening dat de beoordeling van de vraag of er sprake is van een overtreding moet plaatsvinden op het moment dat het werk door de illegale werknemers begint. Dit was voor eiser niet mogelijk nu hij en zijn vrouw pas nadat zij van hun werk thuis kwamen kennis hebben gemaakt met de Poolse werknemers. Eiser heeft de overtreding niet kunnen constateren, voorkomen of beëindigen. Tevens stelt hij zich op het standpunt dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd. Immers, ook al zou eiser verwijtbaar hebben gehandeld hieruit niet volgt dat verweerder zijn besluit om de boete op te leggen voldoende heeft gemotiveerd, nu het een los staat van het ander. Eiser geeft hierbij aan dat verweerder ten onrechte de inhoud van de afspraken en de verklaring van niet bij zijn besluitvorming heeft betrokken. Hij stelt dat het evenredigheidsbeginsel wordt geschonden, aangezien hij even zwaar wordt gestraft als . Eiser voert aan dat verweerder ten onrechte de boetebeschikking, die ten aanzien van is genomen, niet heeft laten meewegen bij eisers beschikking. Ook betwist eiser verweerders standpunt dat hij geprofiteerd zou hebben van goedkope arbeidskrachten door de lage prijs en de geboden garantie van vijf jaar en stelt hiertoe dat de prijs weliswaar lager was dan die van twee andere offertes, doch dat deze niet dermate veel lager was dan hetgeen marktconform is en dat dit bij eiser tot vragen had moeten leiden. Van belang hierbij is volgens eiser dat de prijs lager was, omdat met was afgesproken dat hij pas in het voorjaar van 2005 zou beginnen en niet meteen na het maken van de afspraken aan het eind van 2004. Eiser stelt dat de hoogte van de boete onevenredig zwaar is aangezien hij er van uitging dat zelf zou schilderen en dat het niet zijn doel was om een illegale werknemer te werk te stellen. Hij voert aan dat verweerders beleidsregels voor de berekening van het boetebedrag hem niet bekend zijn, zodat hij de toepassing ervan niet kan toetsen, hetgeen volgens eiser in strijd is met de openbaarheid van bestuur en de rechtszekerheid. Ten slotte stelt eiser zich op het standpunt dat twijfelachtig is of de Wav in overeenstemming is met EG-regelgeving en wijst in dit verband op het kabinetsbesluit van 31 maart 2006 waarin is besloten dat vanaf 1 januari 2007 vrij verkeer van werknemers ook geldt voor werknemers uit Polen.

4. Artikel 1, eerste lid, onder b, sub 2, Wav bepaalt dat als werkgever wordt beschouwd de natuurlijke persoon die een ander huishoudelijke of persoonlijke diensten laat verrichten.

Artikel 2, eerste lid, Wav bepaalt dat het een werkgever is verboden een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning.

Artikel 18 Wav bepaalt dat als beboetbaar feit wordt aangemerkt het niet naleven van de artikelen 2, eerste lid, Wav.

Artikel 19a, eerste lid, Wav bepaalt dat een daartoe door onze Minister aangewezen, onder hem ressorterende ambtenaar namens hem de boete oplegt aan degene op wie de verplichtingen rusten welke voortvloeien uit deze wet, voor zover het niet naleven daarvan is aangeduid als een beboetbaar feit.

~~Artikel 19d, eerste lid, Wav bepaalt — voor zover van belang — dat de hoogte van de boete, die voor een beboetbaar feit kan worden opgelegd, indien begaan door een natuurlijk persoon, gelijk is aan de geldsom van ten hoogste € 11.250,—.~~

In de Beleidsregels boeteoplegging Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Beleidsregels), gepubliceerd in de Staatscourant nr. 249 van 24 december 2004, is bepaald dat bij de berekening van een boete als bedoeld in artikel 19a, eerste lid, Wav voor alle beboetbare feiten als uitgangspunt worden gehanteerd de normbedragen die zijn neergelegd in de Tarieflijst boetenormbedragen bestuurlijke boete Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Tarieflijst) die als bijlage bij deze beleidsregels is gevoegd. Verder is bepaald dat voor de werkgever als natuurlijk persoon bij een gedraging in strijd met artikel 2, eerste lid, Wav als uitgangspunt voor de berekening van de op te leggen boete 0,5 maal het boetenormbedrag wordt gehanteerd. In de Tarieflijst is het boetenormbedrag voor overtreding van artikel 2, eerste lid, Wav gesteld op € 8.000.

5. Allereerst stelt de rechtbank vast dat verweerder bij het opleggen van een boete ingevolge artikel 19a, eerste lid, Wav een discretionaire bevoegdheid toekomt. Bij de uitoefening van die bevoegdheid toetst de rechtbank in het licht van de door eiseres aangevoerde gronden of verweerder na afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen dan wel daarbij anderszins heeft gehandeld in strijd met het recht. Nu de onderhavige bestuurlijke boete is aan te merken als een punitieve sanctie brengt artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten voor de Mens en de Fundamentele Vrijheden (EVRM) mee dat de rechtbank vol dient te toetsen of de hoogte van de opgelegde boete in redelijke verhouding staat tot de ernst en verwijtbaarheid van de overtreding.

6. Ter zitting heeft eisers gemachtigde aangevoerd slechts enkele dagen vóór de zittingsdatum een afschrift van het verweerschrift te hebben ontvangen en hierdoor onvoldoende in staat te zijn geweest hierop tijdig te kunnen reageren. De rechtbank ziet hierin aanleiding eiser toe te staan alsnog een productie, te weten een factuur van van 30 mei 2005, in het geding te brengen.

7. De rechtbank overweegt voorts als volgt.

In het onderhavige geschil zijn partijen met name verdeeld wat betreft de vraag in welke mate er sprake is van verwijtbaarheid aan de zijde van eiser.

Blijkens het op ambtseed/-belofte opgemaakte rapport van gehoor van 13 april 2005 heeft [redacted] verklaard dat het in principe de bedoeling was dat hij zelf de buitenzijde van eisers woning zou schilderen, doch dat hij, toen hij daar geen tijd meer voor had, twee Polen heeft gezocht om het werk te laten verrichten. [redacted] heeft hierbij tevens verklaard dat eiser dit laatste niet wist.

Ter zitting is de rechtbank gebleken dat eiser met [redacted] geen concrete afspraak heeft gemaakt over het aanvangstijdstip van de werkzaamheden, doch slechts dat met het schilderen in principe "in april" zou worden begonnen. [redacted] zou eiser nog waarschuwen wanneer hij met het werk zou aanvangen. Echter op 29 maart 2005 werd plotseling met de werkzaamheden gestart.

Eiser heeft voorts gesteld dat hij de werkzaamheden, zoals die ook met [redacted] waren afgesproken, uiteindelijk door een ander bedrijf heeft laten uitvoeren voor een prijs van € 1272,-, ten bewijze waarvan hij voornoemde factuur van 30 mei 2005 heeft overgelegd.

De rechtbank is gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting van oordeel dat laatst vermelde prijs weliswaar lager is dan de met [redacted] afgesproken prijs, doch dat niet gesteld kan worden dat de onderhavige werkzaamheden niet voor een marktconforme prijs zijn verricht.

Het vorenstaande in aanmerking genomen is de rechtbank van oordeel dat de verwijtbaarheid van eiser onvoldoende vast is komen te staan om de sanctie te kunnen dragen.

8. Het bestreden besluit dient wegens strijd met het motiveringsbeginsel als bedoeld in artikel 7:12 Awb te worden vernietigd en het beroep dient gegrond te worden verklaard.

9. De rechtbank ziet in dit geval aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,-
(1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en een wegingsfactor 1).

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het bestreden besluit;
3. bepaalt dat verweerder een nieuw besluit op het bezwaarschrift neemt;
- ~~4. veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie) als rechtspersoon die deze kosten aan eiser dient te vergoeden~~
5. gelast dat de Staat der Nederlanden als rechtspersoon het door eiser betaalde griffierecht ad € 138,- vergoedt.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Aldus gegeven door mr. Th. Sleeswijk Visser-de Boer en in het openbaar uitgesproken op 7 december 2006, in tegenwoordigheid van de griffier P.J.C. de Jong.

Voor eensluidend afschrift,
de griffier van de Rechtbank 's-Gravenhage,

08 DEC. 2006

Verzonden op:

SZW

Ministerie van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid

I

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 JAN 2007	
ZAAKNR.	900700299
AAN:	VI/V6
BEHANDELD. DD:	PAR:

Postbus 90801
2509 LV Den Haag
Anna van Hannoverstraat 4
Telefoon (070) 333 44 44
Telefax (070) 333 40 02

Uw brief

Ons kenmerk
AI/JZ/2006/21687/HB

Doorkiesnummer
(070) 333 5190

Onderwerp
Hoger beroep tegen de uitspraak van de
Rechtbank 's-Gravenhage inzake het
beroep van
Procedurenummer AWB 06/1856 WET

Datum
10 JAN. 2007

Contactpersoon
mr. Van Leeuwarden

Geacht College,

Hierbij stel ik hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 7 december 2006, procedurenummer AWB 06 / 1856 WET. Een afschrift van deze uitspraak is aan dit beroepschrift gehecht.

Bij genoemde uitspraak heeft de rechtbank beslist op het beroep van (verder te noemen: gericht tegen mijn beschikking van 23 januari 2006. De rechtbank heeft het beroep gegrond verklaard.

Ik ben van mening dat de uitspraak van de rechtbank onjuist is en op onjuiste gronden is gebaseerd, zodat ik u verzoek de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en het beroep van ongegrond te verklaren, dan wel de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank en te bepalen dat zij op het beroep van dient te beslissen met in achtneming van uw uitspraak.

A. De feiten

Op 29 maart 2005 werd een pand gelegen aan de te welk pand in het bezit is van bezocht door enkele inspecteurs van de Arbeidsinspectie in verband met een controle in het kader van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Wav). Tijdens deze controle werden twee personen aangetroffen die schilderwerkzaamheden aan het pand van verrichtten. Het betrof de heer en de heer beiden in het bezit van de Poolse nationaliteit. Deze personen waren te werk gesteld door tussenkomst van de heer (verder te noemen: . Zij bleken vreemdelingen in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) te zijn, zodat voor ieder van hen in het bezit diende te zijn van een tewerkstellingsvergunning. beschikte echter niet over deze vergunningen. De inspecteurs constateerden derhalve twee overtredingen van artikel 2, eerste lid Wav. Door hen is in verband hiermee een boeterapport opgesteld.

Met de kennisgeving van 17 juni 2005 is op de hoogte gesteld van het voornemen aan hem een bestuurlijke boete op te leggen. Hierop heeft op 21 juni 2005 zijn schriftelijke zienswijze kenbaar gemaakt.

Bij beschikking van 12 juli 2005 is aan een bestuurlijke boete opgelegd van € 11.000,-. Bierman heeft hiertegen op 21 juli 2005 bezwaar ingediend.

Op 14 december 2005 heeft overeenkomstig artikel 7:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), tijdens een hoorzitting het bezwaarschrift mondeling toegelicht. Van deze hoorzitting is een verslag gemaakt.

Bij beschikking van 23 januari 2006 is op het bezwaarschrift van beslist. Het bezwaar is gegrond verklaard voor zover het de overtredingen van artikel 15, tweede en derde lid Wav betrof en is voor het overige ongegrond verklaard.

Op 3 maart 2006 heeft beroep aangetekend tegen deze beschikking. Op 20 september 2006 is het verweerschrift hierop ingediend.

Bij uitspraak van 7 december 2006 heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard en de beslissing op het bezwaarschrift van 23 januari 2006 vernietigd.

B. De bestreden uitspraak

De rechtbank heeft in haar uitspraak geoordeeld dat de verwijtbaarheid van onvoldoende vast is komen te staan om de opgelegde sanctie te kunnen dragen.

C. De gronden van het hoger beroep

Verwijtbaarheid is geen bestanddeel van de bepalingen die het opleggen van een boete voorschrijven. In beginsel hoeft verwijtbaarheid dan ook niet te worden aangetoond en kan een boete worden opgelegd als vaststaat dat artikel 2 Wav is overtreden. Echter, bij het bepalen van de hoogte van de boete vereist de evenredigheidsbeoordeling dat de verwijtbaarheid van het beboetbare feit in de besluitvorming wordt betrokken. Bij het volledig ontbreken van de verwijtbaarheid kan een boete niet worden opgelegd en verder kan een zeer beperkte mate van verwijtbaarheid een grond zijn om de boete te matigen. Er is sprake van het ontbreken van verwijtbaarheid als de werkgever er alles aan heeft gedaan wat in redelijkheid van hem mag worden verwacht om de overtreding te voorkomen. In dat kader wijs ik op de uitspraak van uw Afdeling van 9 februari 2005, 200403288/1.

Niet in geding is dat twee overtredingen van artikel 2, eerste lid Wav heeft begaan. Ik ben van oordeel dat moet worden geconcludeerd dat niet alles heeft gedaan wat in redelijkheid van hem mag worden verwacht om de geconstateerde overtredingen te voorkomen. Deze overtredingen zijn hem volledig te verwijten. De rechtbank heeft dit in haar uitspraak miskend. Ter onderbouwing van dit standpunt wijs ik op het volgende. De omstandigheid dat er niet van op de hoogte zou zijn dat de heer op de dag van de controle met de werkzaamheden zou beginnen en hij derhalve ook niet op de hoogte was van de aanwezigheid van twee Poolse vreemdelingen, kan niet disculperen. Ook een particulier, zoals , dient zich op de hoogte te stellen van de wet en is verantwoordelijk voor de mensen die de werkzaamheden uitvoeren.

Daarbij merk ik op dat er ook daadwerkelijk van op de hoogte was dat de heer een aantal mensen had die voor hem werkten en dat dit goedkope arbeidskrachten betrof. heeft ook verklaard dat hem dat niets uitmaakte als het werk maar werd gedaan. Door is niet de afspraak gemaakt dat het de heer niet was toegestaan zich te laten assisteren dan wel zich te laten vervangen door andere personen. Door niet te verhinderen, althans, hier geen nadrukkelijke afspraken over te maken, dat anderen dan de heer de werkzaamheden zouden kunnen verrichten, heeft een risico genomen. Hieruit volgt dat er niet alles aan heeft gedaan om de geconstateerde overtredingen te voorkomen. Dat de afspraak voor de werkzaamheden was gemaakt voor april 2005, zonder verdere concretisering, en de werkzaamheden werden gestart op 29 maart 2005 maakt dit niet anders nu het hier een marginaal verschil betreft en ook hiermee een zeker risico heeft aanvaard.

Ook uit de offerte van de heer had af kunnen en moeten leiden dat de heer met goedkope arbeidskrachten werkte, hetgeen voor aanleiding had dienen te zijn om nadere informatie bij de heer in te winnen aangaande de werkzaamheden die hij zou gaan verrichten, teneinde zeker te stellen dat hij de op hem als werkgever in de zin van de Wav rustende wettelijke verplichtingen niet zou schenden. De offerte van de heer bedroeg immers 50% minder dan de andere door overgelegde offertes, aangezien de heer twee maal zoveel werk offereerde en hij bovendien vijf jaar garantie gaf.

Ten aanzien van de door overgelegde factuur van van 30 mei 2005 stel ik mij op het standpunt dat de rechtbank deze factuur ten onrechte bij de beoordeling van het geschil heeft betrokken. Voornoemde factuur is immers eerst bij schrijven van 21 november 2006 verzonden, te weten slechts twee dagen voor de behandeling ter terechtzitting van het door ingestelde beroep, hetgeen strijd met de goede procesorde oplevert. Bovendien had eerdergenoemde factuur eerder kunnen en derhalve moeten overleggen, aangezien deze factuur reeds dateert van voor de kennisgeving van 17 juni 2005. De rechtbank heeft toegestaan onderhavige factuur in het geding te brengen nu hij slechts enkele dagen voor de behandeling ter terechtzitting in het bezit is gesteld van mijn verweerschrift. Daarmee heeft de rechtbank hem dit op oneigenlijke gronden toegestaan, nu ik mijn verweerschrift reeds op 20 september 2006 had ingediend.

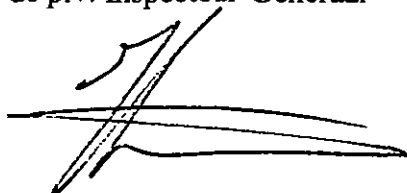
Mocht uw Afdeling, in weerwil van het vorenstaande, van oordeel zijn dat de rechtbank de hierboven genoemde factuur terecht bij de beoordeling van het geschil heeft betrokken, dan merk ik het volgende op. Op de door overgelegde factuur staat enkel vermeld en het bedrag dat daarvoor in rekening zal worden gebracht. Op de factuur wordt echter niet gespecificeerd waaruit het schilderwerk aan het woonhuis van bestaat. Het is derhalve op grond van deze factuur niet mogelijk om vast te stellen of dezelfde werkzaamheden zijn uitgevoerd die oorspronkelijk door de heer zouden worden uitgevoerd. De rechtbank heeft in haar uitspraak dan ook ten onrechte op grond van deze factuur geoordeeld dat niet gesteld kan worden dat de onderhavige werkzaamheden niet voor een marktconforme prijs zijn verricht.

Naar mijn oordeel heeft de rechtbank in haar uitspraak ten onrechte geconcludeerd dat de verwijtbaarheid aan de zijde van Bierman onvoldoende vast is komen te staan. Derhalve heeft zij tevens ten onrechte overwogen dat mijn beslissing op bezwaarschrift in strijd zou zijn met het motiveringsbeginsel van artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht.

Conclusie

Gelet op het bovenstaande ben ik van mening dat de rechtbank haar uitspraak op onjuiste gronden heeft gebaseerd, zodat ik u verzoek het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen. Verder verzoek ik u het beroep van ongegrond te verklaren, dan wel het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank en te bepalen dat zij op het beroep van dient te beslissen met in achtneming van uw uitspraak.

Hoogachtend,
De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,
namens deze,
de plv. Inspecteur-Generaal

(dr. J.J.M. Uijenbroek)